

Nota dels bisbes de Catalunya sobre l'acollida als refugiats

1. Els bisbes de Catalunya volem expressar la nostra solidaritat amb els milions de persones que han hagut de fugir de diferents països de l'Orient Mitjà, Àsia i Àfrica a conseqüència dels terribles conflictes armats i de les persecucions. També amb els milions de persones que arreu del món es veuen abocades a emigrar a causa de la pobresa.

2. En els seus desplaçaments, els refugiats i emigrants pateixen sovint situacions extremadament precàries, abusos per part d'organitzacions que trafiquen amb les persones i, de vegades, també rebuig social i tracte inadequat per part d'algunes autoritats. No podem oblidar que són milers, molts d'ells infants, els qui han perdut tràgicament la seva vida creuant la Mediterrània per arribar a Europa. Per tot això, els bisbes preguem Déu amb esperança, per tal que tots els emigrants i refugiats siguin protegits i tractats d'acord amb la dignitat que mereix tota persona.

3. Malauradament, ens dol profundament constatar que algunes polítiques desenvolupades pels governs d'Europa i l'actitud d'una part de les poblacions europees no s'estan mostrant a l'alçada de la seva obligació legal i moral de protegir i acollir tots els refugiats, la qual cosa provoca encara majors sofriments.

4. Amb tot, són de lloar i agrair els gestos i esforços de solidaritat de bona part de la ciutadania i d'organitzacions no governamentals que s'han multiplicat arreu. També a Catalunya hem vist que són moltes les persones i organitzacions que s'han mobilitzat en iniciatives de salvament, assistència humanitària i sensibilització social. Les institucions públiques i entitats socials s'han preparat per a l'acollida i integració de refugiats al nostre país. Els bisbes donem suport i encoratgem totes aquestes accions. Les nostres diòcesis, a través de Caritas i altres entitats catòliques, han ofert des del primer moment diversos equipaments i recursos per a la acollida i, de fet, fa temps que atenen refugiats i ajuden a sensibilitzar l'opinió pública.

5. Els cristians no ens hem de cansar d'insistir que els refugiats i els emigrants han de ser tractats com a germans, respectant sempre la seva dignitat humana. Hem de fer nostre el seu sofriment i superar la temptació de la indiferència. És el

desig, tantes vegades expressat, de veure una Europa unida i cohesionada, compartint els valors democràtics que defineixen la seva identitat. El Papa Francesc ha mostrat reiteradament la seva preocupació per aquesta problemàtica, amb múltiples gestos i paraules de denúncia i de solidaritat.

6. Per tot això, els bisbes de Catalunya volem fer una crida a la societat catalana a continuar mobilitzant-se i a treballar en favor de l'acollida i integració dels refugiats i també de tots aquells que, per raons econòmiques o altres dificultats, arriben al nostre país amb el desig de poder emprendre una vida millor. I oferim de nou la màxima col·laboració de l'Església per a fer-ho possible.

7. Així mateix, convidem la ciutadania i les institucions a incidir sobre la Comunitat internacional per tal que es garanteixi l'acollida i protecció de la vida i els drets humans de tots els emigrants i refugiats. És necessari i urgent que s'afrontin seriosament les causes d'aquesta dura realitat, posant fi als greus conflictes armats, a la inseguretat i a la pobresa que provoquen la sortida de milions de persones dels seus països d'origen.

8. Finalment, ens volem adreçar a les comunitats cristianes, demanant que intensifiquin la pregària i els esforços concrets de solidaritat i hospitalitat davant de tots els immigrants i refugiats que arriben al nostre país. El papa Francesc, en aquest Any Sant de la Misericòrdia, ens convida a «desvetllar la nostra consciència, molts cops adormida davant el drama de la pobresa, i d'entrar encara més en el cor de l'Evangelí» (MV 15).

Tarragona, 31 de març de 2016

Concert a la Prioral en benefici de Càritas Interparroquial de Reus

El proper dissabte dia 16 d'abril, a les 20.00 h, l'església prioral de Sant Pere Apòstol de Reus acollirà el concert Rèquiem de Mozart interpretat pel Cor i l'Orquestra UNESCO Barcelona, sota la direcció de Gonçal Comellas i l'Escolania, Cor Jove i Capella del Sant Crist de la Sang de Reus. L'entrada té un cost de 20 euros.

Aquest concert, que s'emmarca en el cicle «Música contra la pobresa infantil», col·laborarà amb els diferents projectes i serveis dels programes d'atenció a la família i a la infància de Càritas Interparroquial de Reus.

Per a més informació, venda d'entrades i donatius:
Al web: www.musicasolidaria.org
Càritas de Reus (c/ Puríssima Concepció, 11)
Despatx parroquial (c/ de l'Abadia, 2)
Oficina de Turisme (Plaça del Mercadal, 3)

Lectures

Diumenge III de Pasqua

Lectura dels Fets dels Apòstols (5, 27b-32.40b-41)

En aquells dies els apòstols comparegueren davant el sanedrí, i el gran sacerdot començà així el seu interrogatori: «Us vam prohibir severament d'ensenyar res més en el nom de Jesús, però vosaltres heu omplert Jerusalem de les vostres doctrines i voleu fer-nos culpables de la sang d'aquest home.» Pere i els apòstols contestaren: «Obeir Déu és primer que obeir els homes. El Déu dels nostres pares ressuscità Jesús, que vosaltres havíeu mort penjant-lo en un patíbul. La dreta de Déu l'ha enlletit com a Capdavanter i Salvador, per concedir al poble d'Israel la conversió i el perdó dels pecats. Nosaltres en som testimonis, i n'és també testimoni l'Esperit Sant que Déu ha donat a tots els qui l'obeeixen.» Ells prohibiren als apòstols de parlar més en nom de Jesús, i els deixaren anar. Els apòstols es retiraren del tribunal del sanedrí, contents que Déu els considerés dignes de ser maltractats pel nom de Jesús.

Salm responsorial [29, 2,4,5-6.11-12a.13b (R.: 2a)]

Amb quin goig us exalço, Senyor! m'heu tret a flor d'aigua quan m'ofegava, i no heu permès que se n'alegrin els enemics.
Senyor, m'heu arrencat de la terra dels morts, quan ja m'hi enfonsava, m'heu tornat a la vida.

Mirada endins Xavier Roig Rovira, pvre.

És el Senyor!

No estan sols, no estem sols. I Pere s'omple d'una alegria tan gran que no sap ni el que fa i es tira a l'aigua amb la roba posada per a anar a trobar el Senyor. Altra vegada Jesús treu els Apòstols de la seva vida vella i els porta cap a la Vida nova. Altra vegada els pescadors desanimats tornen a ser apòstols.

Ens els moments foscos de la vida som convidats, com Pere, a llançar-nos cap al Senyor per a descobrir-lo, com el deixeble estimat, present al nostre costat, sortint al nostre encontre a través de persones o de situacions que ens retornen la il·lusió, l'alegria, l'esperança i ens omplen de la pau del Ressuscitat.

Senyor, gràcies per l'esmorzar de cada diumenge que refà les nostres forces; gràcies pel pa de la Paraula i de l'Eucaristia.

R. Amb quin goig us exalço, Senyor! O bé: Al-leluia

Canteu al Senyor, els qui l'estimeu, enaltiu la seva santedat. El seu rigor dura un instant; el seu favor, tota la vida. Cap al tard tot eren plors, l'endemà són crits de joia. **R.**

Escolteu, Senyor, compadiu-vos de mi; ajudeu-me, Senyor. Heu mutat en joia les meves penes, Senyor, Déu meu, us lloaré per sempre. **R.**

Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan (5, 11-14)

Jo, Joan, tot mirant la visió vaig sentir les veus d'una multitud d'àngels que rodejava el tron de Déu, junt amb els vivents i els ancians. Eren milers i mirades de miriades que cridaven: «L'Anyell que ha estat degollat és digne de rebre tot poder, riquesa, saviesa, força, honor, glòria i lloança.» Després vaig sentir totes les criatures que hi ha al cel, a la terra, sota la terra i al mar, totes les que hi ha en aquests llocs, que deien: «Al qui seu al tron i a l'Anyell sigui donada la lloança, l'honor, la glòria i el poder pels segles dels segles.» Els quatre vivents responien: «Amén.» I els ancians es prosternaren adorant.

Lectura de l'evangelí segons sant Joan (21, 1-14) Versió breu

En aquell temps, Jesús encara s'aparegué als deixebles vora el llac de Tiberíades. L'aparició fou així. Es trobaven plegats

Simó Pere, Tomàs el Bessó, Natanael, de Canà de Galilea, els fills de Zebedeu i dos deixebles més. Simó Pere els digué: «Me'n vaig a pescar.» Els altres li respongueren: «Nosaltres també hi venim.» Sortiren tots i pujaren a la barca, però aquella nit no pescaren res. Quan ja clarejava, Jesús s'aturà vora l'aigua, però els deixebles no el reconegueren. Ell els digué: «Nois, no teniu res per a menjar?» Li contestaren: «No.» Els digué: «Tireu la xarxa a la dreta de la barca i pescareu.» Ho feren així i ja no la podien treure de tant de peix com hi havia. Llavors aquell deixeble que Jesús estimava diu a Pere: «És el Senyor.» Així que Simó Pere sentí aquestes paraules, es posà la roba que s'havia tret i es llançà a l'aigua. Els altres deixebles, que eren només a uns noranta metres de terra, vingueren amb la barca, estirant la xarxa plena de peix. Quan baixaren a terra veieren un foc, amb peix i pa coent-se sobre les brases. Jesús els diu: «Porteu peixos dels que acabeu de pescar.» Simó Pere pujà a la barca i estirà cap a terra la xarxa: hi havia cent cinquanta-tres peixos grossos. Tot i haver-hi tant de peix, la xarxa no s'esquinçà. Jesús els digué: «Veniu a esmorzar.» Cap dels deixebles no gosava preguntar-li qui era; ja ho sabien, que era el Senyor. Jesús s'acostà, prengué el pa i els el donava. Igual va fer amb el peix. Era la tercera vegada que Jesús s'apareixia als deixebles després de ressuscitar d'entre els morts.

full dominical

Arquebisbat de Tarragona

10 d'abril de 2016

Diumenge III de Pasqua

www.arqtgn.cat | n. 3.448

..... als 4 vents

No confessar-nos amb el mirall

Jorge Mario Bergoglio tenia 17 anys. Era el 21 de setembre de 1953 quan va entrar a la seva parròquia de Buenos Aires. Va acudir al confessional, on el va atendre el pare Carlos Duarte. Era un sacerdot originari de Corrientes que passava uns dies a la capital on li feien un tractament contra la leucèmia, de la qual va morir l'any següent.

El Papa recorda aquell moment: «Em vaig sentir acollit per la misericòrdia de Déu confessant-me amb ell.» Era la festa de sant Mateu, i com l'apòstol a qui Jesucrist va cridar dient-li «segueix-me», el jove Bergoglio va sentir que Jesús l'havia sortit a trobar i ja es quedaria amb ell per sempre.

La confessió forma part de la manera com podem rebre la indulgència de l'Any Jubilar de la Misericòrdia: visitant una església assenyalada per al jubileu, realitzant un acte de fe, resant una oració pel Papa i rebent els sagraments de la reconciliació i l'eucaristia.

Tots som pecadors i el que Déu aprecia en nosaltres és la sinceritat

En la seva conversa amb Andrea Torielli, publicada sota el títol *El nom de Déu és misericòrdia*, el papa Francesc respon la pregunta de si no seria suficient penedir-se dels pecats i demanar perdó a Déu sense necessitat del sacerdot com a intermediari. Després de recordar que els bisbes i sacerdots són instruments de la misericòrdia divina i que actuen *in persona Christi*, diu: «Som éssers socials. Si tu no ets capaç de parlar dels teus errors amb el teu germà, tingues per segur que no seràs capaç de parlar

tampoc amb Déu i acabaràs la confessió amb el mirall. [...] Confessar-se amb un sacerdot és posar-se en mans d'un altre que en aquest moment actua en nom i per compte de Jesús.»

Per a això és necessària la humilitat, primer per reconèixer-se pecador, i després per no preocupar-se per «quedar malament», cosa que no passa, ja que tots som pecadors i el que Déu aprecia en nosaltres és la sinceritat. El sacerdot —diu el Papa— no està per condemnar, sinó per permetre l'encontre amb aquest amor visceral que és la misericòrdia de Déu.

Fa més de mig segle Pius XII ja va dir que el drama de la nostra època és haver perdut el sentit del pecat. L'altre drama seria, i va en paral·lel a l'anterior, haver perdut la consciència de la misericòrdia de Déu, que com un pare bo ens espera com al fill pròdig de la paràbola evangèlica, atalaient l'horitzó cada dia esperant la nostra tornada.

+ Jaume Pujol

† Jaume Pujol Balcells
Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

Enfoca el codi QR i accedeix al vídeo «Als Quatre Vents»

DESTAQUEM...

—Missatge pasqual del Papa Francesc
Un desig de pau i l'esperança de construir una societat fraternal

(p.4)

—Nota dels bisbes de Catalunya sobre l'acollida als refugiats. Solidaritat amb les persones que pateixen els conflictes armats i les persecucions

(p.5)

CONCRECIÓNS DE LA MISERICÒRDIA
EN ÈPOCA DELS PARES DE L'ESGLÉSIA

La reflexió que els pares de l'Església van fer sobre la centralitat de la misericòrdia en la vida de la comunitat cristiana es va concretar de maneres molt diverses segons les circumstàncies que s'anaven succeint. Avui veiem un nou exemple que ho posa de manifest i que, fent les adaptacions necessàries, potser també pot ser suggerent per a la vida de l'Església dels nostres dies:

La sepultura dels pobres

La sepultura, més enllà d'una necessitat sanitària, era el darrer acte amb què es podia honorar la dignitat de la persona. Això ha estat així sempre, però més encara en l'antiguitat, on privar de sepultura era l'últim gest de càstig, de menyspreu i d'escarni. Per això, a la llista de les obres de misericòrdia corporals hi va entrar la d'enterrar els morts.

Tertulià, cap a l'any 200, feia notar que la sepultura dels germans pobres es carregava al fons de la comunitat i, per tant, passava a ser una responsabilitat coral, no pas privada. Explica que la comunitat disposa d'una caixa on el fidel diposita *com vol i com pot* la seva ofrena per tal de subvenir a les necessitats socials de pobres, orfes, naufragats, vells, presoners, malalts... Però allò que situa en primer lloc d'aquesta enumeració és el *manteniment de la sepultura dels pobres*.

És important aquesta constatació de la responsabilitat de tota la comunitat en la sepultura dels morts. Es depassava l'esfera privada per a integrar-se en allò que suposava un signe d'identitat, constitutiu de l'assemblea dels fidels. Els diaques, particularment, tenien la funció de vigilar que ningú de la comunitat no quedés privat de sepultura en el moment del decés.

Un pas ulterior el percebem amb l'ampliació d'aquesta cura més enllà dels límits del grup cristià. En començar el segle IV Lactanci, en les seves *Institucions Divines* (c. 6), escrivia que «no tolerarem que la criatura feta a imatge de Déu sigui deixada per a predació de les feres i dels ocells rapinyaires, ans la restituïrem a la terra de la qual ha estat tret, i també amb els desconeguts acomplirem l'ofici que ateny els seus familiars, en el lloc dels quals, quan manquen, entra en joc la humanitat».

El sentit profund d'aquest gest va més enllà d'un acte caritatiu. Respon a la convicció profunda de la identitat idèntica que hi ha entre totes les persones per l'únic fet de ser fills d'un mateix Pare, *fets a imatge de Déu*. És una perspectiva antropològica que va ajudar a humanitzar la societat antiga i que avui no podem oblidar ni perdre de vista.

en un minut

—**Poblet.** El P. Abat de Poblet, Octavi Vilà Mayo, ha nomenat el P. Rafel Barrué nou prior del Monestir de Santa Maria de Poblet en relleu del P. Lluç Torcal, el qual el mes d'octubre de 2015 va ser nomenat procurador general de l'Orde Cistercenc. El P. Abat ha confiat a fra Lluç Torcal la direcció del Projecte Cosmos, que té com a objectiu habilitar un centre de visitants a l'entrada del monestir i la museïtzació de dons grans espais a l'interior per tal de potenciar el Monestir com un centre turístic, cultural i espiritual dins i fora de Catalunya.

I en aquest mateix Monestir, a primera hora del Divendres Sant, moria el P. Francesc Tulla Pujol a l'edat de 87 anys. El P. Tulla feia seixanta-set anys que era monjo i va ser prior del Monestir durant trenta-sis anys, fins l'any 2007. Reposi en la pau de Crist.

—**Conferència on-line.** El bisbe auxiliar de Barcelona, Mons. Sebastià Taltavull, en el marc de la Jornada sacerdotal del Dilluns Sant, va pronunciar una conferència sobre la instrucció pastoral publicada el mes d'abril de l'any passat per la Conferència Episcopal Espanyola, que porta per títol «Església, servidora dels pobres». La conferència es pot veure a través del web de l'Arquebisbat, www.arqtgn.cat.

per a reflexionar

Revestim-nos de Crist

No és tasca d'un dia, i ni sé si és suficient tota una vida, per assumir la profunditat de la Paraula de Déu. Un dels textos paradigmàtics que desperta a parts iguals fascinació i alhora incomprensió és el fragment de les benaurances, especialment quan Jesús diu: «Benaurets quan, per causa meua, us perseguiran...». Aquest elogi del que suposo la persecució és presentat per Jesús com un signe de credibilitat de la fe. Així ha passat amb els profetes, així li ha passat a ell mateix...

El perquè d'aquesta incomoditat, del rebuig de la fe, no és senzill d'analitzar. A casa nostra ha trobat moltes justificacions, però totes es poden resumir amb allò que Jesús mateix ens diu: «Quan la llum ha vingut al món, els homes s'han estimat més la foscor que la llum, ja que les seves obres eren dolentes. Tots els qui obren el mal tenen odi a la llum, i no s'acosten a la llum perquè quedarien al descobert les seves obres. Però els qui viuen d'acord amb la veritat s'acosten a la llum perquè es vegin les seves obres, ja que les fan segons Déu.» En una formulació actual, una societat líquida no pot concebre una cultura forta com la de l'Evangeli.

Litúrgia
de la setmana

Cicle C / Litúrgia de les Hores: Semana III

Diumenge, 10: Diumenge III de Pasqua
[Ac 5, 27b-32.40b-41; Salm 29, 2 i 4.5-6.11 i 12a i 13b; Ap 5, 11-14; Jn 21, 1-19 (o bé més breu: 21, 1-14) (LE/LH pròpies)]

Dilluns, 11: Sant Estanislau, bisbe i màrtir (MO)
[Ac 6, 8-15; Salm 118, 23-24.26-27.29-30; Jn 6, 22-29]

Dimarts, 12: [Ac 7, 51-8,1a; Salm 30, 3cd-4.6ab i 7 b i 8a.17 i 20c i 21ab i 7b i 8a.17 i 20c i 21ab; Jn 6, 30-35]
Santa Gemma

Dimecres, 13: [Ac 8, 1b-8; Salm 65, 1-3a.4-5.6-7a; Jn 6, 35-40] *Sant Martí I, papa i màrtir; o Sant Hermenegild, màrtir (ML)*

Dijous, 14: [Ac 8, 26-40; Salm 65, 8-9.16-17.20; Jn 6, 44-51]
Santa Engràcia, verge

Divendres, 15: [Ac 9, 1-20; Salm 116, 1.2; Jn 6, 52-59]
Santa Anastàsia, màrtir

Dissabte, 16: [Ac 9, 31-42; Salm 115, 12-13.14-15. 16-17; Jn 6, 60-69] *Sant Flavi*

Diumenge, 17: Diumenge IV de Pasqua [Ac 13, 14.43-52; Salm 99, 2.3.5; Ap 7, 9. 14b-17; Jn 10, 27-30]

Aquests últims temps (i faig servir aquest genèric ja que a vegades ens podem referir a dies i segons com a anys) veiem moltes noves manifestacions de rebuig al fet catòlic, a casa nostra i arreu del món. Sens dubte que hi ha moltes coses a criticar dels creients en Crist, però si la crítica és ponderada hi ha una desproporció real entre el rebuig al fet eclesial i els errors que com a col·lectiu se'ns poden imputar. Del martiri reiterat de cristians a l'Orient, la profanació d'esglésies que de manera reiterada se succeeix a França, la ridiculització constant de símbols (exemple recent amb el parenostre) a casa nostra, el degoteig anyal de titulars quan s'acosta la declaració de la renda —per evitar que es marqui la casella a favor de l'Església—, o quan s'acosten les dates de les preinscripcions escolars als centres concertats... De tots aquests fets cal que no en restem indiferents.

És indispensable que, com a cristians, restem atents al que ens passa, que no ens deixem portar pel políticament correcte, que ens informem, que preguntem, que reflexionem, les coses poques vegades passen per atzar. Certament que aquest punt no és el més preocupant que passa en aquest món, un món ferit per llagues molt més profundes. Però tampoc és un tema menor que puguem menystenir per dignitat.

Simó Gras i Solé, pvre.

2016

agenda

11 d'abril

—**Trobada interdiocesana del clergat a Vic** amb motiu del centenari de la mort del venerable Dr. Josep Torras i Bages, bisbe de Vic (1846-1916).

15 d'abril

—**Ordenació del P. Manuel Nin i Güell com a Exarca** —bisbe— dels catòlics grecs de ritus bizantí a la Basílica de Sant Pau Extramurs de Roma. El P. Nin (El Vendrell, 1956) monjo de Montserrat, ha estat rector del Pontifici Col·legi Grec de Roma des de l'any 1999.

—**Conferència «La responsabilitat de tots davant el canvi climàtic»** a càrrec del P. Lluç Torcal, físic i monjo de Poblet. Tindrà lloc a la Sala Cal Maiam de Torredembarra (c/ Sant Rosalia, 38), a les 19.30 h. Organitza Càritas Interparroquial de Torredembarra.

—**Vetlla diocesana per les vocacions** a l'església parroquial de Sant Llorenç de Llorenç del Penedès, a les 21.00 h. Organitza el Secretariat diocesà de pastoral de vocacions.

missatge

L'esperança de la Pasqua

«L'anunci joíós de la Pasqua: Jesús, el crucificat, «no és Laquí, ha ressuscitat!» (Mt 28,6), ens ofereix la certesa consoladora que s'ha salvat l'abisme de la mort i, amb això, ha quedat derrotat el dol, el plor i l'angoixa (cf. Ap 21,4).»

«Crist ressuscitat indica camins d'esperança a l'estimada Síria, un país punyit per un llarg conflicte, amb el seu trist rastre de destrucció, mort, menyspreu pel dret humanitari i per la desintegració de la convivència civil. Encomanem al poder del Senyor ressuscitat les converses en curs, per tal que, amb la bona voluntat i la cooperació de tots, es puguin recollir fruits de pau i emprendre la construcció d'una societat fraternal, respectuosa de la dignitat i dels drets de tots els ciutadans. Que el missatge de vida, proclamat per l'àngel que hi havia tocat a la pedra apartada del sepulcre, allunyí la duresa del nostre cor i promogui un intercanvi fecund entre pobles i cultures a les zones de la conca del Mediterrani i de l'Orient Mitjà, en particular a l'Iraq, el Iemen i Líbia. Que la imatge de l'home nou, que resplendeix en el rostre de Crist, fomenti la convivència entre israelites i palestins a Terra Santa, així com la disponibilitat pacient i el compromís quotidià de treballar per la construcció dels fonaments d'una pau justa i duradora a través de negociacions directes i sinceres.

»Que el Senyor Jesús, la nostra pau (cf. Ef 2,14), que amb la seva resurrecció ha vençut el mal i el pecat, revifi en aquesta festa de Pasqua la nostra proximitat a les víctimes

17 d'abril

—**29a Trobada de cristians de l'Alt Camp.** Tindrà lloc a la Parròquia de la Mare de Déu del Lledó de Valls, que aquest any celebra els 650 anys de la troballa de la imatge i el 50è aniversari de la seva coronació. La trobada començarà a les 10.00 h al Santuari. Organitza l'arxiprestat de l'Alt Camp.

—**«Set de Déu», un espai celebratiu i formatiu per a joves.** L'eucaristia anirà seguida d'una formació titulada «Cristians perseguits. Viatge a l'horror de l'estat islàmic», a càrrec del periodista Jaume Vives, autor del documental *Guardianes de la fe*. Tindrà lloc al Centre Tarraconense El Seminari, a les 17.30 h. Organitza la Delegació diocesana de pastoral de joventut.

—**Vespres i reflexió** sobre el tema «Santa Teresa i Jerónimo Gracián», a càrrec de Mn. Xabier Segura. Al Monestir de Sant Josep i Santa Anna (Germanes Carmelites Descalces de Tarragona), al carrer del Carme 2, a les 18.30 h.

del terrorisme, aquesta forma cega i brutal de violència que no deixa de vessar sang innocent a diferents parts del món, com ha succeït en els recents atemptats a Bèlgica, Turquia, Nigèria, el Txad, el Camerun, la Costa d'Ivori i l'Iraq; que porti a bona fi el ferment d'esperança i les perspectives de pau a l'Àfrica. Penso, en particular, en el Burundi, Moçambic, la República Democràtica del Congo i el Sudan del Sud, lacerats per tensions polítiques i socials.»

»A aquells que a les nostres societats han perdut tota esperança i el gust de viure, als ancians afeixugats que en la soledat senten perdre vigor, als joves als quals sembla mancar-los el futur, a tots adreço una vegada més les paraules del Senyor ressuscitat: «Jo faig que tot sigui nou.» [...] Que aquest missatge consolador de Jesús ens ajudi a tots nosaltres a refer amb més vigor i esperança la construcció de camins de reconciliació amb Déu i amb els germans. Ho necessitem molt.»

El missatge complet es pot llegir al web de l'Arquebisbat (Documents / Santa Seu) www.arqtgn.cat

Del missatge *Urbi et Orbi* del papa Francesc
Diumenge, 27 de març de 2016

PUBLICACIONS

Els Gogistes Tarragonins editen una recordança
amb motiu de l'Any Jubilar

Amb motiu d'aquest Any Sant de la Misericòrdia els Gogistes Tarragonins han editat una acurada publicació on es recull la pregària i l'himne del Jubileu en català acompanyada d'una glossa del Sr. Arquebisbe que destaca la valuosa tasca que duu a terme aquesta associació en favor de la cultura de país «conservant i augmentant el nostre patrimoni, especialment les nostres tradicions religioses venerables», escriu.

La publicació, amb data de 3 d'abril de 2016, Festa de la Divina Misericòrdia, es pot consultar al web <http://anymisericordia.arqtgn.cat>

L'EVANGELI DE MARIA. Per un jubileu de misericòrdia

Papa Francesc. A cura d'Elena Inversetti. Ed. Claret, 2015. Col·lecció Savieses n. 31. 146 p. PVP: 15,00 €. «Una filla d'Israel, elegida per a ser la mare del seu Creador, que misteriosament acaba centrant el camí de la salvació en la història humana. Una criatura humil i feble com tots nosaltres, que ha acceptat amb coratge ser sorpresa per Déu, i des d'aquest moment resplendeix amb una gràcia i llums noves. La protagonista és Maria de Natzaret, la veu narrativa és la de Francesc, per a qui Maria és la pedra angular de la pedagogia de la misericòrdia a la qual ha dedicat el nou jubileu.»

Aquest llibre es pot trobar a la Llibreria de l'Arquebisbat (c/ de Sant Pau 4, Tarragona).

